

Izabela Trojanowska, Nareszcie czuję (Chcę inaczej)

Uśmiechasz się, lubię Paryż.
Szukamy w sobie uczuć, znowu świt.
To szczęście trwa, jest już rano.
A może wszystko się przyśniło,
Może nie

Rozpalam płomień, a więc płonę
Znowu dobrze mi jest.

Gesty się kleją, zatapiam się
Oczy całuję - poczułam łzę
Szumi mi w głowie, faluje świat
Rozmył się obraz, porwało nas

Zabiera mnie, Twoje ciało
Nareszcie czuję,
Kocham życie - życie mnie
To szczęście trwa, znowu rano.
Nieważne to, co było
Ważne to, co jest.

Rozpalasz płomień, a więc płonę
Znowu dobrze mi jest.

Gesty się kleją, zatapiam się
Oczy całuję - poczułam łzę
Szumi mi w głowie, faluje świat
Rozmył się obraz, porwało nas.